

OBSAH

je před ním konec stínu té přelsty věže: Už znovu cítit, jak se po něm vztahuje ruka mocná panny prorokyně, i přehoupí se koni přes hlavu a dopadl Martině — na vrběch.

„Máš velké tělo!“ zvolala panna a mrštila za ním zlostně jeho ostruhou i s podpatkem — se zářící jí růžovalo v ruce.

Martině posmí, dobrořečí v duchu dobrým starcům, jeť rovnou do Říma, aby odevzdal do papežových rukou Sibyliny vstavy.

Pravda se ovšem od pověsti podstatně liší. Na dálkou pouť nešel Martině sám, ale musel s ním jít jeho poddaný z Hořovic — David Skoda. Martině nešel pro tři staré vstavy prorokyně, namířil do vzdáleného Babylona, ale do bližšího Říma, aby u papežské stolice odevzdal spis, jímž žádal za odpuštění pro

ZKAMENĚLÉ STÁDO	5
V SEDMIDOLÍ	8
O ZEBINĚ	11
JEZERNÍ ŽENKY	15
O PRADĚDU	16
ČERTŮV MLÝN	19
ZLATÉ HOUBY V RADHOŠTI	20
ZLATÝ PRAMEN	21
HRAD PECKA	24
KRÁL TRPASLÍKŮ	27
KOŽENÝ MOST	29
NA POŘEŠINĚ	30
PASÁCI NA HAZMBURCE	32
VĚRNÝ PEŠÍK	34
NA KOZÍM HRÁDKU	35
BENEŠOVŠTÍ POVIDLÁCI	37
TAJEMNÉ VOJSKO	39
MASTNÝ JAN	41
O VĚČNĚM ŽIDU	44
PROPADLÁ DĚDINA	46
NĚMECKOBRODSKÁ SMRT	48
CHODBA Z MORAVY DO PRAHY	50
O JAKUBŮ KUBATŮVI	52
ONDRÁŠ A JURÁŠ	55
BRNĚNŠTÍ KARBÁNÍCI	57
VE ZLATÉ ŠINĚ	59
HORIČÍ KAMENÍ	61
MARTINICOVÉ	62